

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. října 2009 samosoudcem Mgr. Petrem Sedlaříkem **t a k t o**

Obžalovaný

A [redacted] **F** [redacted]

nar. [redacted] v Hradečně, trvale [redacted], [redacted],

j e v i n e n , ž e

dne 2. 6. 2008 v odpoledních hodinách okolo 17:00 hod. u rybníka v katastru obce Strádonice, okres Kladno, za účelem úklidu uhynulých ryb vyhloubil bagrem ve vzdálenosti asi 20 metrů od železniční trati jámu, přičemž při bagrování překopl kabel typu TCEKEE 4P-1 od čidla počítače náprav, které slouží k zjišťování volnosti kolejového úseku, který je rozhodující pro vyvolání výstrahy na přejezdovém zabezpečovacím zařízení, jež tím až do odstranění poruchy do 14:15 hodin dne 5. 6. 2008 nemohlo řádně plnit svoji funkci, neboť nemohlo varovat uživatele pozemní komunikace o blížících se vlacích, a jámy obžalovaný vykopal, aniž by požádal příslušný orgán o vytyčení kabelových tras, a způsobil tím Českým drahám a. s., Správě železniční dopravní cesty, s. o., Praha 1, škodu ve výši 22.643,- Kč,

t e d y z nedbalosti ohrozil provoz obecně prospěšného zařízení,

pokračování

č í m ě s p á c h a l

trestný čin poškozování a ohrožování provozu obecně prospěšného zařízení dle § 184 tr. zákona,

z a c o ě s e o d s u z u j e

**dle § 184 tr. zák. za použití § 53 odst. 1, odst. 2 písm. a)
tr. zák. k peněžitému trestu ve výši 20.000,- (dvacet tisíc)
Kč.**

Dle § 54 odst. 3 tr. zák. se pro případ, že peněžitý trest nebude ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody na dobu 6 (šesti) týdnů.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit poškozené Správě železniční dopravní cesty, s. o., Správě dopravní cesty Praha, Nádražní 3113, Praha 5, IČ: 70994234, na náhradě škody částku 22.643,- Kč.

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném hlavním líčení soud považuje za zjištěný a prokázaný skutkový děj tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný svou vinu popíral a hájil se tím, že sice vybagroval díru do země, ale to bylo na žádost svědků S [REDAKCE], kteří mu ukázali, kam má kopat, ještě se ptal, jestli tudy nic nevede. Žádný kabel nepřekopl, toho by si musel všimnout, protože kabely obvykle bývají překryty fólií nebo cihlami. Ke kopání jámy došlo poté, co vykopal ještě dvě další jámy u nádrží ve Zlonicích, díry hloubil proto, že měla z jeho pozemku uniknout do potoka melasa a poté v povodí uhynuly ryby. Do jam se uhynulé ryby poté zahrabaly, chtěl tedy s odstraňování škod nějak pomoci. U bagrování byla dále jeho žena, svědkyně F [REDAKCE], okolo měla projíždět i svědkyně K [REDAKCE]. Obžalovaný uvedl, že k místu hloubení bagrem zacouval, v nákresu z místa činu označil místo, kde jámu kopal, přičemž se jednalo o tu část díry v zemi, v níž byl přetržen kabel poškozené společnosti. Nato obžalovaný toto zakreslení, které učinil, korigoval s tím, že vlastně nemuselo jít o to místo, kdokoli také mohl přijet po něm a kopat jámu i z druhé strany nežli on. V závěru hlavního líčení obžalovaný dodal, že díru, o níž tvrdil, že ji vyhloubil dopoledne, nehloubil již v den úhynu ryb, ale až dopoledne následujícího dne.

pokračování

Svědčyně F [REDACTED] vypověděla, že byla přítomna hloubení všech děr - nejdříve ve Zlonicích, poté ve Strádonicích. V den úhynu ryb byl velký ruch ohledně vzniklé situace, řešilo se to nejprve u nich na statku, nabídli pomoc s hloubením jam a odjeli i s obžalovaným nejprve hloubit do Zlonic a poté do Strádonic. Ve Strádonicích byli i oba majitelé rybníka (svědci S [REDACTED]) a říkali, kde má obžalovaný kopat. Ke kopání jam Kopání byla přítomna, sledovala je, žádný přetržený kabel neviděla, ale už si nevybavovala, kolikrát obžalovaný rýpl do země, nevěděla, o čem se se svědky S [REDACTED] obžalovaný bavil, vyjádřila se tak, že obžalovaný s bagrem najel k hloubení díry popředu.

Svědka M [REDACTED] S [REDACTED] vypověděl, že nebyl u toho, když obžalovaný hloubil jámu u strádonického rybníka, vykopanou jámu viděl až druhý den po kontaminaci vody, prvního dne hovořil se svědkyní F [REDACTED] u ní na statku, obžalovaný přítomen nebyl, svědkyně jej sháněla po telefonu.

Svědka J [REDACTED] S [REDACTED] uvedl, že v den havárie byl u strádonického rybníka kolem 14. nebo 15. hodiny, obcházel jej, žádná jáma vyhloubena nebyla, nevěděl, že by ji vůbec někdo měl kopat. Jámu viděl až druhý den ráno, když už se ryby nedaly zachránit. Bagr u tohoto rybníka neviděl, ale viděl jej prvního dne pracovat ve Zlonicích.

Svědčyně K [REDACTED] se při výslechu domnívala, že obžalovaného v den úniku škodlivin do vody viděla, ale až odpoledne. Dopoledne pouze hovořila se svědkyní F [REDACTED], ta obžalovaného telefonicky sháněla. Bagr u strádonického rybníka viděla, ale nebyla přítomna hloubení jámy. Jámu viděla až druhý den při dalších pracích.

Svědka H [REDACTED] vypověděl, že v den otravy ryb přijel obžalovaný na svůj stárek kolem desáté dopoledne. Kolem poledne byl svědek u strádonického rybníka, ale bygr tam žádný neviděl. Poté už k tomuto rybníku nejel a staral se o nádrže ve Zlonicích, kde na jeho žádost obžalovaný jak u rybníka, tak u rybochovného zařízení vybagroval jámy na úklid uhynulých ryb. Odsud obžalovaný odjel i s bagrem do Strádonic, což všichni přítomní včetně svědka věděli na základě dění, které se zde odehrávalo, a také na základě toho, že jeden ze svědků S [REDACTED] chtěl, aby tam obžalovaný jel. Svědkyně K [REDACTED] dle svědka H [REDACTED] zůstala ve zlonicích do odpoledních hodin, kdy odsud někam odjela.

Svědka N [REDACTED] vypověděl, že u Strádonic zjišťoval příčinu poruchy zabezpečovacího zařízení u místního přejezdu, přičemž zjistil, že nedaleko od přejezdu je ve vyhloubené jámě přetržen kabel vedoucí od signalizačního čidla ke světelnému zařízení přejezdu. Kabel byl pouze tenký, v místě jeho odkrytí

pokračování

byla vyhloubená jáma přerušena a ten, kdo ji kopal, na ni navázal jen o kousek dále, takže prohlubeň neměla rovnoměrně vysoké dno. Podle rýh v zemi od drážek lžice bagru bylo kopáno ve směru od rybníka k němu. Skutečnost, že je v poruše signalizační zařízení, musel dle pracovních znalostí svědka odkrýt první vlak, který po trati v okolí přejezdu projížděl po přerušení kabelu. V důsledku závady blikáče na přejezdu stále ukazovaly bílé světlo, musely se tedy vyřadit a strojvedoucí dostali pokyn před přejezdem zastavit a dát zvukovou výstrahu. Přejezd sám je umístěn na polní cestě vedoucí k jedinému objektu. Místní kabely nebývají chráněny fólií, pouze dálkové, u předmětného kabelu svědek žádnou ochranu neviděl. Pokud někdo chce kopat ve vzdálenosti 60 metrů od železničních kolejí, je třeba žádat dráhy o předchozí souhlas.

Výpovědi svědků K[REDAKCE] a K[REDAKCE] z přípravného řízení byly v hlavním líčení za splnění podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu čteny. Svědek K[REDAKCE] uvedl, že opravoval závadu na kabelu, což se podařilo až po několika dnech. Jednalo se o vyhloubenou jámu, která byla uprostřed přerušena a navazovala zase dále, když ten, kdo kopal, podle drážek od bagru postupoval směrem od trati k rybníku, poté byly obnaženy dva poškozené kabely (jeden z nich k přejezdu) a dále bagrující osoba pokračovala ve stejném směru o kus dál. Svědek K[REDAKCE] sám nebyl na místě přerušení kabelu, ale coby technik Českých drah u slánského nádraží konkretizoval, že signalizační zařízení začalo vykazovat poruchu projetím vlaku dne 2. 6. 2008 v 17:15 hod.

Z protokolu o ohledání místa činu, jeho náčrtku a map okolí místa činu vyplynulo místní a věcné uspořádání širšího místa činu. Policejní orgány v přípravném řízení pořídily i fotodokumentaci vyhloubené jámy, avšak až s jistým časovým odstupem, a tak fotograficky zachycený poručený kabel není tím, který vedl k signalizačnímu zařízení.

Na základě údajů dopravního deníku železniční stanice Zlonice dne 2. 6. 2008 je zřejmé, jaká byla frekvence dopravy na dotčené trati dne 2. 6. 2008, vč. konkrétních časů průjezdu toho kterého osobního vlaku (nákladní doprava se dle připojené zprávy ŽSt Kralupy nad Vltavou nevyskytovala). Konkrétně pak vyplynulo, že vlaky v blízkosti železničního přejezdu ve Strádonicích projely mj. kolem 16:30 hod. a poté okolo 17:15 hod.

Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jak jednotlivé důkazy, tak jejich vzájemný souhrn, soud dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána.

Obžalovaný sice jakoukoli vinu popíral, ovšem už svou vlastní výpovědí poskytl podklad pro závěr o jeho vině - ani

pokračování

obžalovaný sám nepopíral, že u strádonického rybníka, tedy jen nedaleko od železniční trati, kopal do země jámu. To ostatně potvrdila i svědkyně F[REDAKCE] a nepřímo tak plyne i z výpovědi svědkyně K[REDAKCE], která viděla bagr na místě činu.

Už toto jednání obžalovaného po formální stránce naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu dle § 184 tr. zák., neboť tím, že obžalovaný hloubil do země v ochranném pásmu dráhy (které dle § 8 odst. 1 písm. a/ zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, činí 60 metrů od osy koleje), svou nedbalostí ohrozil drážní zařízení s provozem dráhy související a v ochranném pásmu umístěná, v daném případě kabel vedoucí od nášlapného senzoru k semaforu na železničním přejezdu. Obžalovaného zde nevyvíňuje ani případná skutečnost, že by byl ohledně místa kopání kterýmkoli ze svědků S[REDAKCE] instruován (případná odpovědnost jakékoli další osoby je v daném případě za hranicí předmětu tohoto trestního řízení), neboť to byl právě a konkrétně obžalovaný, který se stíhaného jednání dopustil. Kromě toho obžalovaný ke svědkům S[REDAKCE] není v žádném suborgačním poměru, nepodléhá z žádného titulu jejich pokynům, a tak je třeba jeho jednání posuzovat zcela individuálně.

Nadto soud dospěl k závěru, že obžalovaný nejenže ohrozil provoz posuzovaného železničního signalizačního zařízení, ale následkem jeho jednání byla dokonce porucha tohoto zařízení. Obžalovaný se sice hájil tím, že někdo mohl přijet po něm, třeba z druhé strany cesty, a bagrovat rovněž, nicméně provedené důkazy svědčí o tom, že k přetržení kabelu a výpadku ve fungování semaforu na přejezdu došlo vlivem činnosti obžalovaného. Jednak ze zjištěného směru bagrování a map širšího okolí místa činu vyplynulo, že z druhé strany fakticky není ani odkud k místu hloubení přijet. Dále svědek H[REDAKCE] poměrně velmi přesně určil, v kolik hodin obžalovaný odjížděl bagrovat ze Zlonic do Strádonic (kolem 16. či 17. hodiny). Porovnáme-li tento údaj s výpověďmi svědků N[REDAKCE] a K[REDAKCE] – porucha vyšla najevo v 17:15 hod. projetím prvního následujícího vlaku po jejím způsobení – a také s dopravním deníkem jízd vlaků (před vlakem v 17:15 jel vlak kolem 16:30 hod.), časové souvislosti jednoznačně ukazují na to, že k přerušení kabelu došlo v době (navíc v relativně velmi krátkém časovém pásmu), kdy kopal jámu obžalovaný. Výpovědi svědka H[REDAKCE] byla potvrzena také výpověď svědkyně K[REDAKCE], která se domnívala, že byla ve Strádonicích u rybníka prvního dne zásahu po úhynu ryb až odpoledne a viděla tam bagr, když svědek H[REDAKCE] uvedl, že svědkyně K[REDAKCE] řešila situaci po delší dobu ve Zlonicích a až odpoledne z nich odjela.

V tomto bodě nutno poznamenat, že obhajoba obžalovaného byla na mnoha místech poněkud zkreslená, když obžalovaný např. vypověděl, že se v rámci procesu hloubení jámy se svědkyní K[REDAKCE] bavil, ta to však vyloučila. Dále obžalovaný stavěl

pokračování

svou obhajobu dílčím způsobem na tom, že by při narušení kabelu musela být vidět ochranná fólie nebo cihly, ovšem dle výpovědi svědka N. [REDAKCE] žádnou takovou ochranu přetržený kabel neměl. Vůbec pak postrádá věcnou vazbu na projednávaný případ obhajoba uplatněná obžalovaným v závěru hlavního líčení, kdy zařadil svou činnost bagristy do zcela jiného dne, než v jakém smyslu sám doposud vypovídal a jak o ní doposud vypovíдали i ostatní svědci - včetně jeho vlastní manželky, svědkyně F. [REDAKCE] (i její výpověď je třeba hodnotit s určitou rezervou, když na jednu stranu svědkyně podporovala výpověď obžalovaného tak, že hloubení sledovala a žádný přetržený kabel neviděla, na druhou stranu svědkyně ani nevěděla, jakým způsobem bagr k místu hloubení dostal, kde se v okamžiku kopání nacházela, kolik záběrů učinila lžíce bagru, o čem byla domluva na místě, a to ačkoli vše se odehrávalo, jak tvrdila, v její bezprostřední blízkosti). Ostatně s touto konkrétní obhajobou přišel obžalovaný náhle až poté, co původně k časovému zařazení věci nedovedl říct více než to, že k vyhloubení jámy došlo „v červnu, když bylo vedro“. Veškeré tyto aspekty obhajobu obžalovaného značně oslabují; a i s ohledem na ostatní popsané úvahy soud uzavřel, že jeho obhajoba byla vyvrácena a následkem jeho nedbalostního jednání došlo nejen k ohrožení signalizačního zařízení (které je samo o sobě trestné), ale i k jeho poruše.

Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného spočívá v ohrožení zájmu na ochraně provozu a řádného fungování zařízení sloužících k veřejnému prospěchu. Konkrétní stupeň nebezpečnosti jednání pak soud považuje za střední.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z § 3 odst. 4, § 23 odst. 1, § 31 odst. 1 tr. zák. Obžalovanému svědčí ku prospěchu polehčující okolnost dle § 33 písm. g/ tr. zák., když doposud žil zcela bezúhonně. Kromě toho ve prospěch obžalovaného hovoří fakt, že k poruše semaforu došlo na odlehlé pozemní komunikaci s minimální okolní zástavbou a provozem (na základě této skutečnosti nebylo dle názoru soudu namístě uvažovat i o přísnější právní kvalifikaci jednání obžalovaného ve smyslu § 180 tr. zák.).

Proti obžalovanému nestojí žádná z obecných přitěžujících okolností. Je však třeba vzít v úvahu, že případná hrozící škoda na majetku či újma na zdraví účastníků dopravního provozu není při havárii na železničním přejezdu nikterak zanedbatelného charakteru; jakož i to, že provoz signalizačního zařízení byl narušen potenciálně velmi nebezpečným způsobem, kdy semafor vlivem poruchy nevypadl z provozu zcela, ale bez ohledu na průjezdy vlaků blikal neustále bílým světlem, tedy účastníkům dopravního provozu do doby opatření na železnici nesprávně signalizoval volný průjezd (na základě naposledy popsaných zjištění soud shledal,

pokračování

že nebezpečnost jednání obžalovaného již překročila míru nepatrnosti a byl naplněn i materiální znak skutkové podstaty trestného činu dle § 184 tr. zák.).

Za daného stavu věci, zejména vzhledem k okolnostem svěřčicím spíše ve prospěch obžalovaného, soud považuje za příslušné uložení alternativního peněžitého trestu, který byl konkrétně vyměřen ve výši 20.000,- Kč, tedy při dolní hranici jinak rozsáhlé trestní sazby dvou tisíc až pěti miliónů korun. Takto uložený trest dle názoru soudu vystihuje všechny okolnosti případu a naplní svůj (vůči obžalovanému zejm. preventivní) účel.

S ohledem na to, že je obžalovaný jako vlastník autobazaru osobou samostatně výdělečně činnou a s ohledem na výši uloženého trestu již v této fázi soud neuvažoval o jeho rozložení do splátek. Bude tedy na obžalovaném, aby celý peněžitý trest v následně stanovené lhůtě zaplatil, neboť v opačném případě se vystavuje hrozbě nařízení náhradního šestitýdenního trestu odnětí svobody.

Poškozená společnost řádně a včas vyčíslila a doložila škodu, která jí vznikla v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného (náklady na materiál a práci při odstraňování poruchy signalizace), proto soud stanovil obžalovanému rovněž povinnost tuto škodu nahradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat stížnost do **osmi** dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené samosoudcem, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z částí, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Kladně dne 6. října 2009

Mgr. Petr Sedlařík, v. r.
samosoudce

za správnost vyhotovení:
Jitka Urbanová

Rozsudek nabyl právní moci dne 30.10.2009